

Elisabeth Geday (RV):

Forslaget her er jo igen en del af velfærdsaftalen. I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at mennesker automatisk på grund af alder skal tvinges til at sige deres stilling op. Derfor havde vi principielt helst set grænserne for pligtmæssig fratræden helt afskaffet.

Alder opleves individuelt, men helt generelt kan man jo sige, at en 70-årig i dag er lige så frisk på ånd og krop, som en 60-årig var det for 10-20 år siden. Alene af den grund er det helt på sin plads at hæve aldersgrænsen for pligtmæssig fratræden til 70 år.

Historisk er aldersgrænserne sat ind for at sikre sig, at der blev plads til de unge på arbejdsmarkedet. Det problem har vi ikke just i fremtiden. Her gælder det om at holde fast på alle de ældre, der har lyst og evner til at arbejde. Visse arbejdsgivere vil kritisere forslaget for, at de indimellem har svært ved at komme af med en ældre medarbejder, som måske er gået i stå på jobbet. Til det er der bare at sige: Prøv med ledelse.

Hvis man som arbejdsgiver behandler de ansatte ens med hensyn til personaleudvikling og tilbud om efteruddannelse, uanset om personen er 25, 45 eller 65 år gammel, så er der intet til hinder for, at den 65-årige er mindst lige så værdifuld for virksomheden som personen på 25 eller 45 år.

Forslaget her vil under alle omstændigheder tillade, at der opretholdes aldersgrænser i kontrakter og kollektive overenskomster der, hvor det er fysisk begrundet som f.eks. i balletkorpset eller i flyvevåbnet.

Samlet set synes vi, at det her forslag bevæger sig i den rigtige retning med højere aldersgrænser. Vi havde helst set dem helt afskaffet, men det her er et skridt i den rigtige retning.

Ole Sohn (SF):

Uden at det skal misforstås eller blive misforstået, eller uden at det skal opfattes som et udtryk for, at jeg er sat i min egen sag, vil jeg sige, at SF synes, at den her del af velfærdsforliget er meget fornuftig, altså det, at man hæver aldersgrænserne, for der er ikke megen rimelighed i, at man skematisk har nogle aldersgrænser for, hvornår man må være i et job.

Der kan være nogle objektive kriterier, som i visse situationer kan gøre det fornuftigt med aldersgrænser, og jeg formoder også, at den mulighed opretholdes, mien spørgsmålet er, om man overhovedet behøver at have en aldersgrænse. Der er jeg sådan set lidt enig med fru

Elisabeth Geday i, at fordi man nu tilfældigvis er 70½ år eller 71 år, er det jo ikke sikkert, at man er en dårligere arbejdskraft, end hvis man var 69½ år.

Alt andet lige er det her et skridt i den rigtige retning – at man bevæger sig op – og det synes jeg er positivt. Så synes jeg, vi skal drøfte, om man skal have en grænse. Det kan der være nogle argumenter for, men jeg synes bestemt også, der kan være argumenter for, at man helt fjerner den og siger, at alder ikke er noget, der er aktuelt på arbejdsmarkedet, men derimod at man kan sit job, og at man er kvalificeret til det, uanset om man er 30 år eller 71 år. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at jeg også synes, det er fint, at man ikke sætter det i gang pr. 1. januar 2007, men 2008, sådan at man har en mulighed for i overenskomster at forhandle sig til rette, for det er jo altid sådan, at man i forbindelse med en overenskomst har givet og taget. Derfor er det også rimeligt, at man får tid til at forhandle sig til rette om at fjerne de aldersregler, der måtte være.

Dog ved jeg ikke helt, om den 1. januar 2008 omfatter alle overenskomster, eller om man skal lave en eller anden form for overgangsbestemmelse. Jeg har ikke helt tjek på, om alle får forhandlet det inden da, men det synes jeg er noget af det, man må se på i udvalgsarbejdet, sådan at vi på den ene side giver et klart signal om, at vi vil af med aldersdiskriminerende regler, og på den anden side respekterer, at man kan forhandle sig til rette via de gældende overenskomster.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der er jo blevet sagt både kloge og i og for sig også meget interessante ting i denne debat.

Jeg bemærkede, at De Radikales ordfører konstaterede, at alder føles forskelligt af forskellige mennesker. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er jo også derfor, det er forfærdelig mærkværdigt at lave nogle regler, der tvinger mennesker til at blive på arbejdsmarkedet, ud fra en eller anden gennemsnitsbetragtning om, hvordan man har det i en vis alder. Det er derfor, det er fuldstændig forkert at hæve efterlønsalderen, for det er forskelligt, hvordan mennesker påvirkes af alderen.

Kl. 17.10

Det er til gengæld meget fornuftigt, at man vil give folk, der har det godt i en høj alder, mulighed for at vælge af egen fri vilje, hvor længe de vil blive på arbejdsmarkedet. Forslaget er